



1. Min - den - nek e - lőt - te ir - gal - mas - ság - ról,



Lé - szen é - nek - lé - sem az i - gaz - ság - ról,



És di - csé - re - tet mon - dok szün - te - len



Né - ked, Is - ten.

2. Okossággal járok minden utamban, / Vajon mikor jössz már el, Isten, hozzám? / Hogy házamat híven vezérlhessem, / Igyekezem.
3. Én nem kedvelek semmi gonosz dolgot, / De gyűlölök én minden csalárdságot, / Ezekre semmiképpen nem vetem / Az én kezem.
4. A hamis szívű távol menjen tőlem, / A gonosz embert bizony nem kedvelem, / Nem jut a csalárd ember előmbe / Semmiképpen.
5. Titkon ki ő feleit rágalmazza, / Nem leszen nálam annak maradása, / A fuvalkodó kevélyt előttem / Nem szenvedem.
6. Szemeim inkább azokra nézzenek, / Akik e földön igazságban élnek, / Lakjanak nálam, és mint hű szolgák / Szolgáljanak.
7. A csalárd ember nekem soha nem kell, / Én házamban annak nem adatik hely; / A hazudozó szemeim elől / Távol kerül.
8. Reggel elnémítom a gonoszokat, / eltörlöm e földről a hamisakat, / Az Isten városát megtisztítom, / Tisztán tartom.